

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 66. Eduardi Regis fuga ex captivitate

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. pestiva pacis securitate abjiceret. Unde
A.C. 1469. Varvicensis Comes, qui hostis sui osci-
 tantiam vigili oculo explorabat, occasio-
 ne pro re nata usus, faventibus umbris
 in ejus castra ex insidiis irruit, indeque
 improvidum Regem captum abducit.

§. LXVI.

Eduardi Regis fuga ex captivitate.

*Polyd. Vir-
 gil. histor.
 Angl. l. 24.*

Audax adeo facinus propemodum bello
 finem imposuisset, ipsumque Henri-
 cum suo restituisset imperio, nisi Eduar-
 dus opportuno necessitatis ingenio sese e
 captivitate expeditisset; quippe Eboracensem Archiepiscopum, cujus custodiæ
 in Medelanensi arce creditus erat, tan-
 ta dexteritate sibi conciliabat, ut ab eo
 veniam obtineret, quatenus exigua cu-
 stodum manu stipatus in sylvas, quæ
 arci vicinæ erant, venationi indulgere
 possit. Eduardus nuntiis occulte missis
 amicos suos admonet, expeditam ipsis
 offerri occasionem, qua Regem suum
 libertati asserere, ac hostis sui manibus
 eripere facile possent, dummodo oppor-
 tunitati accederet prompta eorum volun-
 tas, ac strenue rem exequendi audacia.
 Accepto nuntio Guilielmus Stanlejus, &
 Thomas Boroghus collatis invicem con-
 siliis rem tanta prudentia aggrediuntur,
 ut cum selecto milite prope Medelanam
 urbem

urbem sua castra ponerent, quin eorum adventum ullus ex arcis custodibus animadverteret; Dum igitur Rex cum solito Satellitum numero inde egrediebatur, quantocius illum sui milites amici vi abstrahunt, excubitoribus, qui eum de more comitabantur, perinde ac si muneris sui immemores essent, nequaquam obluſtantibus.

ſæcul. XV.
A.C. 1469.

Anno ſequenti Eduardus ruruſum conſenſo Regni ſolio Varvicenſis copias proelio vincit; Comes vero, cum Eduardum arcis adhuc cuſtodie incluſum crederet, Londinenſi urbi exercitum ſuum admovet, eo conſilio, ut Henricum e carcere eriperet, eundemque priſtinis Regni ſui iuribus redderet. Verum ubi captivi ſui libertatem medio ferme itinere perceperat, quid in hoc rerum articulo ageret, perplexus hærebat; probe enim proſpexerat, quod ad duram cum majori diſcrimine quam antea bellum inſtaurandi neceſſitatem redigeretur. Eduardus econtra, excuſſo captivitatis jugo, Londinum contendit, ſummis honoribus exceptus. Demum de pace agi cæptum eſt, quinimo ſancitis utrinque induciis ſœderati Principes cum Rege collaturi, in Weſtmonaſterienſi Palatio conveniunt, irritum tamen colloquii ſucceſſu; poſtquam enim aliquamdiu acribus utrinque objur-

Sæcul. XV. objurgationibus velitatum, tandem bel-
 lum acerbiori longe furore denuo accen-
 debatur.

§. LXVII.

*Militum delectus utrinque habitus,
 Varvicensis Comes profligatus.*

Post hæc Varvicensis Comes, atque
 Clarentiæ Dux Lincolniam sese reci-
 piunt, milites conscribunt, eorumque
 imperium interim Roberto Welesio de-
 mandant, ipsi vero amicos suos undique
 conquisitos ad capeffenda arma incitant.
 Verum Eduardi solertia horum prævenit
 consilia; re enim comperta Rex Welesii
 Patrem, aliumque eidem sanguine jun-
 ctum capite truncari jussit, cum vero
 uterque exercitus prope Staffordiam ur-
 bem congregaretur, Robertus proelio vi-
 ctus, captusque tanquam Regi suo rebel-
 lis securi percussus est.

§. LXVIII.

*Varvicensis in Franciam profugus;
 fœdus ab eo cum Ludovico
 Rege initum.*

*Polyd. Vir-
 gil. histor.
 Angl. l. 24.
 Comin. l. 3.
 cap. 5.* Sinister proelii eventus tantopere Var-
 vicensis Comitibus turbabat consilia, ut
 Caletum fugere, indeque cum Clarentiæ
 Duce in Gallias contendere compellere-
 tur,